

Warszawa, dn. 8 marca 2007 r.

PREZES

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko
Narodowi Polskiemu

dr hab. Janusz Kurtyka
SP 401-7(4)/07

SEKRETARIAT

Biuro Pras. Senatu RP

Warszawa, dn. 13.03.07

nr. ISU/126, pozycja 1022

Szanowny Pan

Ryszard Legutko

Wicemarszałek Senatu RP

Szanowny Panie Senatorze,

W związku z oświadczeniem Pana senatora Ryszarda Bendera, złożonym podczas 27. posiedzenia Senatu RP, w dniu 8 lutego 2007 roku, w sprawie prowadzonego przez Instytut Pamięci Narodowej postępowania, dotyczącego Pana Jana Kobylańskiego, uprzejmie pragnę przedstawić:

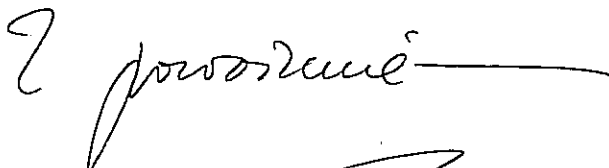
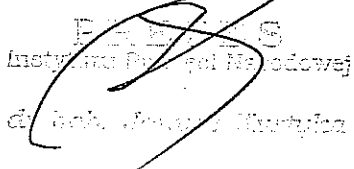
W dniu 28 czerwca 2004 roku w „Gazecie Wyborczej” ukazał się artykuł dotyczący Jana Kobylańskiego. Autor artykułu sugerował, że Jan Kobylański, obywatel Urugwaju, prezes Unii Stowarzyszeń i Organizacji Polskich Ameryki Łacińskiej, w okresie II wojny światowej, współpracując z okupantem niemieckim, wydał w ręce funkcjonariuszy gestapo na przełomie lat 1942 – 1943 w Warszawie członków rodziny Szenkerów – Barskich.

W sprawie tej Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu prowadziła – od kwietnia 2005 roku – pod sygnaturą akt S 14/05/Zn postępowanie sprawdzające, w toku którego prowadzono rozległe poszukiwania i kwerendy archiwalne, kierując zapytania między innymi do: Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych, Żydowskiego Instytutu Historycznego, Biura Informacji i Poszukiwań Zarządu Głównego PCK, Departamentu Konsularnego i Polonii Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, Bundesarchiv w Berlinie, Urzędu Śledztw Specjalnych Departamentu Sprawiedliwości USA w Waszyngtonie, Instytutu Yad Vashem i innych instytucji.

Uzyskane z powyższych instytucji informacje, a także analiza postępowań karnych, prowadzonych w latach 1947 – 1948 przeciwko Stanisławowi Kobylańskiemu oraz jego synowi Januszowi Kobylańskiemu, podejrzanym o przest. z art. 1, 2 i 3 dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 roku o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego – nie doprowadziły do potwierdzenia informacji, jakoby sprawcą wydania w ręce funkcjonariuszy gestapo rodziny Szenkerów był Jan Kobylański, były konsul honorowy RP w Urugwaju.

W tej sytuacji prokurator Oddziałowej Komisji w Warszawie, uwzględniając nadto fakt, że przeciwko Stanisławowi i Januszowi Kobylańskim prowadzono już postępowania karne, które zostały zakończone postanowieniem z dnia 18 stycznia 2007 roku, odmówił wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie, przyjmując za podstawę swojej decyzji przepis art. 17 § 1 pkt 7 i 11 kodeksu postępowania karnego.

Odpis podjętej w tej sprawie decyzji procesowej, przedstawiony został w dniu 14 lutego 2007 roku Panu Bogdanowi Borusewiczowi Marszałkowi Senatu RP, na Jego prośbę (do numeru sprawy BMS/0423-1/07).

Instytut Prokuratorski Oddziałowej
dł. prof. Józef Kuryła